

[Økonomiministeren.]

tanken om et økonomisk samvirke i Norden... Lad os da ikke forfalde til gustent overlæg, men gribe chancen."

Jeg tror ikke, man nu vil nægte, at denne udtalelse på dette tidspunkt ramte det centrale i det nordiske økonomiske samarbejdes problem. Havde man i perioden mellem 1956 og 1958 kunnet skabe den politiske enighed om at gribe chancen og træffe den principielle beslutning om dannelsen af det nordiske fællesmarked, da ville Nordens lande i dag have stået med en samlet styrke, som vi nu må søge møjsommeligt at bygge op under store vanskeligheder. Det erkendes også i dag af vide kredse i Norge, og det fandt udtryk forleden dag under debatten i det norske storting. Jeg tror, det vil være meget svært at finde berettigede bebrejdelser mod Danmarks arbejde for at berede den politiske jordbund for det nordiske fællesmarked, og jeg vil gerne tilføje, at det arbejde, embedsmændene fra de fire lande har nedlagt i forarbejderne til de færdige nordiske planer, har været beundringsværdigt og har været båret af en tro på, at der her arbejdes for virkeliggørelsen af en stor sag. Heldigvis kan man sige, at dette arbejde under ingen omstændigheder vil være spildt; på hvilken måde det fremtidige økonomiske samarbejde end må tilpasses den ændrede situation, vil det tilvejebragte materiale på de fleste afgørende områder komme til at danne grundlaget for den fremtidige udvikling.

(Kort bemærkning).

Ole Bjørn Kraft: Som deltager i nogle af de forhandlinger, der fandt sted i Kungälv, vil jeg gerne sige, at den udtalelse, den højtærede økonomiminister her har fremsat, efter min mening tilslører det virkelige forløb af disse forhandlinger. Thi det, der var tilstræbt ved den henvendelse, Nordisk Råds præsidium og præsidiat for Nordisk Råds økonomiske udvalg rettede til stats-

ministrene om at søge under forhandlingerne den 20. juli at bevare de nordiske landes handlefrihed, gik i første række ud på at bevare handlefriheden til at skabe inden for de syv det nordiske fællesmarked. Det var herom, forhandlingerne drejede sig, og allerede under de forberedende drøftelser viste det sig, at selv om man i almindelighed ville give tilslutning til det, var der ikke blandt alle deltagerne den vilje til at gennemføre denne handlefrihed, som måtte være en forudsætning for, at den overhovedet kunne opnås. Jeg tror, den højtærede økonomiminister vil give mig ret i, at således var forholdet. Og da man nåede til drøftelserne på statsministermødet, lod man i virkeligheden forsøget på at skabe det nordiske fællesmarked inden for de syv falde og koncentrerede sig, så vidt jeg har forstået den udtalelse, der blev fremsat, om andre også værdifulde sider af nordisk samarbejde.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg ved ikke, hvor det ærede medlem mener der skulle ligge noget tilsørende i min udtalelse. Det, det drejede sig om under samarbejdsministermødet, som det ærede medlem deltog i sammen med præsidiat, var jo spørgsmålet om, hvorvidt man ville arbejde og virke for, at der bevaredes handlefrihed også med hensyn til dannelsen af et nordisk marked. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft vil vist ikke benægte, at der fra alle sider gaves tilsagn om, at man ville det. Jeg kan medgive det ærede medlem, at troen på, om det ville lykkes, kunne være af forskellig styrke hos samarbejdsministrene.

(Kort bemærkning).

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede økonomiminister vil ikke benægte, at det allerede under denne drøftelse mellem samarbejdsministrene viste sig, at man ikke ville sætte en virkelig vilje ind på at opnå denne handlefrihed; og at fremsætte et alminde-